

Veel gehoorde argumenten rondom homoseksualiteit en Bijbel

Steeds meer mensen leren dat homoseksuele relaties en christen-zijn prima samen kunnen gaan. Maar wat leert de Bijbel. We bespreken in dit artikel een aantal argumenten zoals deze genoemd worden in het boek van Michael J. Kruger, *Surviving Religion*.

Door de verbinding die er tegenwoordig is tussen seksueel gedrag en de identiteit van een persoon voelt het afwijzen van homoseksueel gedrag als het afwijzen van een persoon. En zeker als je dan vrienden hebt die homo zijn kun je gaan twifelen aan je eigen standpunt. Zo werkt het vaker. Een standpunt afwijzen is relatief makkelijk als het niet dichtbij komt. Daarom is het belangrijk om goed na te denken over de vraag wanneer iets goed of kwaad is en wat voor argumenten er gebruikt worden.

Veel argumenten die gebruikt worden door mensen die vinden dat het praktiseren van homoseksualiteit en christen-zijn samen kunnen gaan komen tot stand door argumenten die een beroep doen op onze emotie. Zeker mensen met een vriendelijk karakter (en dat is een goede, Bijbelse eigenschap, zijn gevoelig voor deze argumenten. Maar niet ons gevoel, maar de Bijbel bepaalt wat goed of fout is.

Veel mensen veranderen hun standpunt over homoseksualiteit als ze homo's ontmoeten en dat blijken dan hele sympathieke en vriendelijke mensen te zijn. Maar dat is een slecht argument om je standpunt te veranderen. Want dan zou iets alleen verkeerd zijn als het gedaan wordt door onvriendelijke en onsympathieke mensen. Dit zou tot heel vreemde conclusie leiden. Iets is goed als het gedaan wordt door vriendelijke mensen en iets is zonde als het gedaan wordt door onvriendelijke mensen. Maar dat is uiteraard niet wat de Bijbel leert (en het is ook niet logisch). De Bijbel leert niet dat iets verkeerd is als het gedaan wordt door onaardige mensen, maar als het in tegenspraak is met Gods Woord. Elk mens heeft een mix van goede eigenschappen (we zijn allemaal naar het beeld van God gemaakt) en slechte eigenschappen (we zijn allemaal zondaar). Dus elke daad wordt gedaan door iemand die zowel goede als slechte eigenschappen bezit.

Als ons standpunt verandert omdat we merken dat homoseksuele mensen toch heel aardig zijn, dan zegt dat iets over onze vooroordelen naar mensen toe. (Dit zou ook van toepassing kunnen zijn op mensen die atheïst zijn, moslims etc.) Blijkbaar hadden we dan veel vooroordelen richting homo's en dat is geen christelijk principe en staat liefde tot onze naasten in de weg. De Bijbel leert dat ook hele vriendelijke mensen juist hele erge zonden kunnen doen. Onze principes zijn niet gebaseerd op emoties maar op waarheid. Dus iemand aardig vinden sluit niet uit dat iemand verkeerde dingen doet.

Een ander argument is dat homoseksuelen alleen zoeken naar liefde en geborgenheid net als ieder ander mens en ze dat ontzeggen is wreed. En uiteraard zoekt ieder mens dit, we zijn relationele schepselen. Maar dat wil niet zeggen dat je dit alleen kunt vinden in een huwelijk!

Ook dit argument is gericht op de emotie, christenen zijn slechte mensen, want ze ontzeggen anderen de mogelijkheid tot liefde. Maar als dit argument geldig zou zijn dan betekent dit dat iedereen maar een seksuele relatie moet kunnen aangaan met degene die hij wil liefhebben. Als een man dit pas zou kunnen vinden in een relatie met drie vrouwen, of een vader zou dit alleen kunnen vinden bij een dochter, een broer bij zijn zus of als een getrouwde vrouw (erotische) liefde gaat voelen tot een collega. Je voelt wel aan, dit argument gaat niet op. Zelfs het algemene gevoelen (los van de Bijbel) leert dat het antwoord op deze vragen nee is. Hoewel het moeilijk is om zonder de Bijbel beargumenteerd dit standpunt in te nemen. Dus als we meegaan met dit argument, moeten we meegaan met elk seksueel gedrag of kunnen

er geen grenzen meer gesteld worden Dus de vraag is: waar stel je de grenzen of moet je helemaal geen grenzen meer stellen?

Een ander argument dat weleens genoemd wordt is: **homoseksualiteit is genetisch bepaald dus daar kun je toch niks aan doen?** Dit is typisch een argument voor onze tijd: je moet jezelf (kunnen) zijn. Als iets in je zit, dan moet je dat gewoon kunnen doen. Allereerst is er nog helemaal geen eenduidigheid over de oorzaken van homoseksualiteit. Sommigen zeggen het is aangeboren en anderen zeggen dat het aangeleerd is. Onderzoeken wijzen niet in één richting. Blijkbaar is het een mix van aangeboren en aangeleerd. Maar ook al zou het aangeboren zijn, dat zegt nog niks over goed of kwaad. Bij alcoholisten kan het gedrag ook veroorzaakt worden door genetische bepaaldheid, maar zou dat betekenen dat dronken zijn prima is? Het punt is dat als dus bepaald gedrag moeilijk is om niet te doen, dat dat niet betekent dat het goed gedrag is. Onze cultuur leert dat de mens intrinsiek goed is. Als dat zo zou zijn dan kun je 'gewoon' je hart volgen. Maar de Bijbel (en laten we eerlijk zijn, ook ons eigen leven) laten zien dat we zondig zijn. Dit is wat we onder andere bedoelen met de erfzonde. Uit ons hart komen verkeerde dingen voort, sterker nog: heel ons hart is verkeerd. De Bijbel leert juist dat we niet onszelf moeten zijn, maar dat we een ander hart moeten krijgen/van een Ander moeten zijn (Matt 16:24) alleen door wedergeboorte kun je het koninkrijk van God ingaan.

Maar homoseksualiteit wordt toch niet echt verboden in de Bijbel? In het verleden was het voor iedereen duidelijk dat homoseksualiteit (het in de praktijk brengen daarvan) en christen zijn, niet samen konden gaan. Maar in deze tijd zijn er steeds meer mensen die zeggen dat christen-zijn en homo-zijn prima samen kunnen. We hebben de Bijbel gewoon altijd verkeerd gelezen. Maar, en er is veel meer over te zeggen en er is ook veel meer over geschreven (zie ook www.bijbelsberaad.nl), de Heere wijst ons hier een duidelijke weg. De Bijbel spreekt uitvoerig over het huwelijk, dat altijd beperkt is (of zou moeten zijn) tot een man en een vrouw. De schepping maakt ons dit al duidelijk en de Heere Jezus bevestigt dit (Matth. 19:4-6). Daarnaast veroordeeld de Bijbel homoseksualiteit in zowel het Oude Testament (Lev. 18:22; 20:13) als in het Nieuwe Testament (Rom. 1: 26-27; 1 Kor 6:9-11; 1 Tim. 1:8-10). De kerk van alle eeuwen heeft dan ook altijd geleerd dat homoseksualiteit niet overeenkomt met de bedoeling van seksualiteit. Het is door het moderne denken en de cultuur een belangrijke plaats te geven in de uitleg van de Bijbel dat deze passages uitgelegd worden om te passen bij de huidige (wereldse) manier van denken over seksualiteit.

Maar homoseksualiteit is toch geen grotere zonde dan andere zonden? We zijn toch allemaal zondaren, dus waarom maken we dan zo'n groot probleem van deze zonde? Nou, het is waar dat iedere zonde zo erg is dat het scheiding brengt tussen God en mensen en dat iedere zonde Gods oordeel verdient. Ook al denken wij soms dat er zonden zijn die niet zoveel voorstellen. Toch zie je in de Bijbel dat de ene zonde meer gevolgen heeft dan een andere. Liefde en waarheid horen bij elkaar en daarom moeten we op Bijbelse gronden het praktiseren van homoseksualiteit afwijzen. Daarmee wijzen we niet de mensen af. Ieder mens is zondaar, wat dat betreft is er geen verschil tussen mensen met een homo- of heteroseksuele geaardheid. Daarnaast zijn alle zonden zo erg, dat we ertegen moeten strijden. Is dat liefdeloos? Kijk bijvoorbeeld naar hoe de Heere Jezus omgaat met de rijke jongeling (Mark. 10). De Heere Jezus, keek naar hem en beminde hem (hield van hem), maar Hij confronteerde de rijke jongeling ook met zijn afgoderij. Daar moest hij afstand van doen anders zou hij geen schat in de hemel hebben.